

Skoleordning, der nu er indført i de sønderjydske Landsdele, sætter paa alle Hold Modersmaalet i Højsædet. Det hedder jo i denne Skoleordning, at paa Landet retter Undervisningssproget sig efter Folkesproget, og i Købstaden, hvor de to Sprog findes Side om Side, er Folkeskolen altid delt, saaledes at der er en Skole med dansk Undervisningssprog og en med tysk. Og endelig gælder jo den Regel paa Landet med Hensyn til Mindretallene, at hvor 20 pCt. af Befolkningen, der blot repræsenterer 10 skolepligtige Børn, forlanger det, kan de faa tysk Sprog i Skolen. Jeg havde gerne set, at det ærede Medlem havde nævnt dette som den Kendsgerning, det er, at her er fra Lovgivningsmagts Side gjort saa at sige alt, hvad der kunde gøres, for at Modersmaalet kunde sættes paa rette Plads i Skolen.

Saa ankede det ærede Medlem over et Par enkelte Forhold Skolestyrelsen vedrørende, som jeg gerne her vil belyse lidt nærmere. Det ærede Medlem nævnte, at der var valgt Skolekommissioner ved Forholdstalsvalg, og gjorde opmærksom paa, at herved blev ganske vist Mindretallene repræsenteret overalt i disse Skolekommissioner, men naar de skulde til at udøve deres aller vigtigste Funktion, nemlig at indstille Lærere, saa kom Vanskelighederne, mente det ærede Medlem. Og her fremkom det ærede Medlem med en Beskyldning, som jeg tror er meget uretmæssigt fremsat. Det ærede Medlem sagde, at hvis det skulde gaa med Fornuft, saa vilde det sikkert gaa vel derovre, men der var ingen Garanti i Loven for, at det gik med Fornuft. Det er jo ikke saa let at sikre i en Lov, at man ikke gaar hen og bruger den ufornuftigt, men der er i hvert Fald ingen Opfordring i Loven til ikke at bruge sin Fornuft. Dernæst sagde det ærede Medlem — og det er det, jeg vil rejse en stærk Indvending imod — : Man har, hvor de Danske havde Flertal, paatvunget det tyske Mindretal Lærere i deres Skoler, som de ikke ønskede, som de havde frabedt sig, ikke fordi de var Danske og derfor ikke kunde pleje vort — det vil altsaa sige det tyske — med den Kærlighed som vi, men det tyske Mindretal havde frabedt sig disse Lærere, fordi de havde skiftet Farve, fordi de havde staaet i tysk Tjeneste og nu vilde staa i dansk Tjeneste. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har Meddelelser, hvorpaa han støtter denne Udtalelse, men jeg venter af det ærede Medlem, at han vil oplyse os om, hvor noget saadant er praktiseret,

thi det er jo egentlig en Paastand, som trænger til Bevis, at man, som det ærede Medlem udtrykte sig, vil majorisere Mindretallet ved at vælge — ikke danske Lærere, men saadanne, der tidligere har bekendt sig til det tyske og nu bekender sig til det danske. Jeg tror, det ærede Medlem har faaet Meddelelser, hvori man har forvekslet to Ting, har forvekslet Sindelag med en vis embedsmæssig Optræden. Det ærede Medlem kender lige saa godt som jeg mange Eksempler paa, at Lærere med dansk Sindelag, som gjorde Tjeneste i den tyske Skole, blev tvunget til en Optræden, der slet ikke svarede til deres Sindelag, og at mange af disse Lærere nu efter, at det danske Styre er kommet, paa en helt anden Maade kan give Udtryk for deres Sindelag. Det er den naturligeste Ting af Verden.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at i et Skolekollegium, et Lærerraad, der hørte til en fuldt ud tysk Skole, havde Lederen af dette Raad forlangt, at der skulde tales Dansk, det ærede Medlem spurgte, om det var efter Ordre. Jeg kan oplyse, at selvfølgelig er der ikke fra Ministeriets Side, mig bekendt ej heller fra Skoledirektionens Side, noget Sted stillet et saadant Forlangende.

Endelig beklagede det ærede Medlem sig over, at det tyske Mindretal ingen Indflydelse havde paa Valget af Skolebøger. Lovens § 6 siger dog, at det er Skolekommissionen, der bestemmer Skolemateriellet, de Skolebøger, der skal bruges, med den Betingelse, at disse Skolebøger anerkendes fra Ministeriets Side. Men der er jo herved givet Mindretallet Anledning til ved sin Indstilling til Ministeriet at gøre sig gældende ved dette Valg. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at naar der ikke er Tale om Lærebøger, der giver urigtige, forvanskede Fremstillinger ud fra en særlig tysk Betragtning, vil man med stor Redebonhed imødekomme Ønsker om Valg af Lærebogsmateriel. Der har paa dette Omraade lige saa lidt som med Hensyn til Indstilling af Lærere været noget Eksempel paa, at Mindretallene har givet et særligt Votum.

Jeg haaber, at det ærede Medlem af Finanslovforhandlingerne her i det hele, og ogsaa af de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, vil faa den Opfattelse, at den nye Tid, som det ærede Medlem talte om, der skulde komme vedrørende Skolestyret i et nationalt blandet Grænseland, ønsker vi fuldt og helt at indføre. Og jeg vil sige, at det gør vi ogsaa med det Ønske, at de, der staar for Styret af Skolerne Syd for